

پایداری در شهر از تهران قدیم تا زواره کهن ...

مؤلف : یاسمن فتاحی ابرقوه

مدرس دانشگاه و عضو هیئت علمی گروه معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی یزد

Email: yas_fatahi@yahoo.com

چکیده:

چگونگی شکل گیری یک اثر پایدار معماری، پرسشی است که در چند دهه اخیر ذهن معماران را به خود معطوف داشته و در تلاش است تا به شناسایی عوامل تأثیرگذار بر معماری و نیز میزان و نوع این تأثیر دست یابد. در حال حاضر اولین و اصلی ترین مسئله ما رشد سریع شهرنشینی با توجه به تراکم نسبتاً بالاست که برج سازی در قسمتهای مسکونی که خلاف مسائل اجتماعی و مسائل اقلیمی ماست را به دنبال دارد و سپس از بین رفتن بسیاری از منابع طبیعی و ایجاد مسائل اکولوژیکی و مسائل اجتماعی. پایداری و یا **sustainability** یک مفهوم عام است و میتوان پایداری را چنین مطرح کرد که: پایداری یک فرایند پویاست و ایستا نیست که بخواهیم آنها را ثابت نگه داریم، یعنی شهرهای ما تغییر می کنند در حین حالی که پایدارند. تعاریف گوناگون در نحوه بینش ما در بازسازی یا بهسازی بافت های تاریخی و یا بافتیابی که موجودند تأثیرگذار خواهد بود. درحقیقت توسعه پایدار توسعه ایست که نیازهای نسل جدید را با در نظرگرفتن توانایی های آنها شناسایی و برآورده کند. و مسائل اقتصادی، اجتماعی و فضایی، توأمان با هم در نظر گرفته شود. امروزه هرگاه که به سخن گفتن در باب حوزه ای از دانش و یا آگاهی می پردازیم، برای شناخت دقیق حد و مرزش، ابتدا سوالاتی مطرح می شود. دراین پژوهش مسائلی که مطرح میگردد عبارتند از:

- پایداری (**sustainability**) به چه معنی است و هدف از آن چیست؟
- شهرهای کهن ایرانی کدامند و چگونه می توان به یک شهر پایدار دست یافت؟

واژه های کلیدی : پایداری ، معماری پایدار ، شهر کهن ، شهر پایدار.